се е добавяло и обвинение по чл. 108 и чл. 104 за по-голяма политическа тежест на престъплението.

От сайта Декомунизация включително коментарите под текста.

Бележки
Приложение №2

Решение №172 и Решение №243 – Държавна агенция Архиви, I състав на Народния съд, Държавна агенция Архиви, Втори върховен състав на Народния съд, Статия в „24 часа" *Съд за министри? Нищо по-лесно в BG историята*, 29 юли 2012 г., *Ташо Ташев (1999)*, Памет: Годишнина от „Народния съд" – най-масовото убийство на български офицери, https://edinzavet.wordpress.com/2014/02/01/narsud1945/

№ 3: Съвременно законодателство: НПК на Р България

Чл. 95. (Изм. – ДВ, бр. 50 от 1995 г., изм. – ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Който с цел да бъде съборена, подровена или отслабена властта в републиката участва в извършването на опит за преврат за насилствено завземане на властта в центъра или по места, или в бунт, или във въоръжено въстание, се наказва с лишаване от свобода от десет до двадесет години, с доживотен затвор или с доживотен затвор без замяна.

Чл. 96. (Изм. – ДВ, бр. 41 от 1985 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 50 от 1995 г., изм. – ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Който с цел да подрови или отслаби властта в републиката или да ѝ създаде затруднения лиши от живот държавен или обществен деятел, се наказва с лишаване от свобода двадесет години, с доживотен затвор или с доживотен затвор без замяна.

(2) Който със същата цел причини тежка телесна повреда на такова лице, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 50 от 1995 г., изм. – ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Който с целта по ал. 1 чрез палеж, взрив, наводнение или друго общоопасно деяние причини смърт на едно или повече лица, се наказва с лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години, с доживотен затвор или доживотен затвор без замяна.

Чл. 97. (Доп. – ДВ, бр. 50 от 1995 г., изм. – ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Който с посочената в предходния член цел извърши общоопасно престъпление по чл. 349 или 350, се наказва с лишаване от свобода от десет до двадесет години, с доживотен затвор или с доживотен затвор без замяна.

Чл. 97а. (Нов – ДВ, бр. 41 от 1985 г.) (1) Който с целта по чл. 96 задържи някого като заложник, чието освобождаване поставя в зависимост от изпълне-

нието на определено условие от страна на държавата, на държавна или обществена организация или на трето лице, се наказва с лишаване от свобода от три до десет години.

(2) Когато в случаите по предходната алинея деецът заплашва, че ако поставеното от него условие не бъде изпълнено, ще причини смърт или тежка или средна телесна повреда на задържания, наказанието е лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

Чл. 108. (Изм. – ДВ, бр. 41 от 1985 г., изм. – ДВ, бр. 99 от 1989 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 10 от 1993 г., изм. – ДВ, бр. 92 от 2002 г., изм. – ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който проповядва фашистка или друга антидемократична идеология или насилствено изменяне на установения от Конституцията на Република България обществен и държавен строй, се наказва с лишаване от свобода до три години или с глоба до пет хиляди лева.

Глава четиринадесета.

ПРЕСТЪПЛЕНИЯ ПРОТИВ МИРА И ЧОВЕЧЕСТВОТО

Раздел III

Унищожаване на групи от населението (геноцид) и апартейд (Загл. доп. – ДВ, бр. 95 от 1975 г.)

Чл. 416. (1) Който с цел да унищожи изцяло или отчасти определена национална, етническа, расова или религиозна група:

а) причини смърт, тежка телесна повреда или постоянно разстройство на съзнанието на лице, принадлежащо към такава група;

б) постави групата в такива условия на живот, които водят към нейното пълно или частично физическо унищожение;

в) предприема мерки, насочени към възпрепятствуване раждаемостта сред такава група;

г) (изм. – ДВ, бр. 153 от 1998 г.) насилствено предава деца от една група в друга, се наказва за геноцид с лишаване от свобода от десет до двадесет години или с доживотен затвор без замяна.

(2) (Предишен чл. 417 – ДВ, бр. 95 от 1975 г.) Който извърши приготовление към геноцид, се наказва с лишаване от свобода от две до осем години.

(3) (Предишен чл. 418 – ДВ, бр. 95 от 1975 г.) Който явно и пряко подбужда към геноцид, се наказва с лишаване от свобода от една до осем години.

Допълнителни разпоредби (Загл. изм. – ДВ, бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г.)

Чл. 419. Съобразно с различията по предходните членове се наказва и онзи, който съзнателно допусне негов подчинен да извърши предвидено в тази глава престъпление.

Чл. 419а. (Нов – ДВ, бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г.) (1) Който по какъвто и да е начин оправдава, отрича или грубо омаловажава извършено престъпление против мира и човечеството и с това създаде опасност да се упражни

насилие или да се създаде омраза срещу отделни лица или групи от хора, обединени по раса, цвят на кожата, религия, произход, национална или етническа принадлежност, се наказва с лишаване от свобода от една до пет години.

(2) Който подбужда другиго към престъпление по ал. 1, се наказва с лишаване от свобода до една година.

https://lex.bg/bg/laws/ldoc/1589654529

№ 4: Български жертви през войните от 1878 до 1945 г.

Втора световна (включва т.нар. „Отечествена" война) 1941–1945 г.
8337 убити, 22 958 ранени, 9155 изчезнали безследно, общо 40 450.
8337 убити + 9155 изчезнали, общо загуби **17 492.**
Вж. http://www.militarymuseum.bg/expo21tzq/postoqnna/II.html,
Централен военен архив,
също rdsc.md.government.bg/ About/voennaistoria/3_08.php

Изрично е посочено, че тези числа се отнасят само до т.нар. „Отечествена" война. България обаче участва във Втората световна война от декември 1941 г. и български военни части са изпратени в „новоосвободените" земи, бивши югославски и гръцки територии, които са дадени на България за администриране до края на войната. Освен частите в Македония, която вече се смята част от България, военни части участват в преследване на партизани в Беломорието (Гърция) и в бивша Югославия, главно Сърбия.

Съпротивителните движения в тези две страни са признати от Съюзниците като техни съюзници, а тези, които воюват срещу тях – за врагове. Гърция и Югославия имат емигрантски правителства в Лондон по време на войната и тези правителства са признати като легитимни от Съюзниците. Въпреки че българските управници, а вероятно и народът, не смятат, че България участва във военни действия против Съюзниците, за последните въпросът не стои така. САЩ, СССР и Великобритания разглеждат действията на българските военни корпуси в Югославия и Гърция като враждебни. А те нанасят поражения върху местните съпротивителни движения и самите понасят жертви и загуби.

По официални български сведения броят на загубите в Гърция и Югославия до 9 септември 1944 г. е общо 8450, включващ убити, ранени и безследно изчезнали (с. 395). Не е ясно дали в това число са включени големият брой „изчезнали" в последните дни на изтеглянето на Корпусите от Гърция и особено Югославия, така че тези 8450 убити, ранени и безследно изчезнали трябва да се разглеждат като абсолютния минимум на българските загуби по онова вре-